

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.226 van 31 januari 2017
in de zaak A. 210.399/XIV-35.279**

In zake : Ivan VAN DE VEIRE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carine Flamend
kantoor houdend te 1860 Meise
Vilvoordsesteenweg 101
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Kroonlaan 145A

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2013, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 5 augustus 2013 [...] waarbij de Minister beslist: ‘de huidige voorlopige schorsing bij ordemaatregel van commissaris Ivan VAN DE VEIRE te verlengen voor een periode van vier maanden met een inhouding van 25 procent van de brutowedde [...]’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lancksweerdts heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 september 2016.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Filipowicz, die *loco* advocaat Carine Flamend verschijnt voor verzoeker, en adviseur Ruben Goosens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is commissaris van politie bij de federale politie.

3.2. Op 17 april 2013 beslist de directeur-generaal van de bestuurlijke politie tot de voorlopige schorsing bij ordemaatregel met inhouding van wedde ten belope van vijftientig procent voor een duur van vier maanden. Deze beslissing wordt op 19 april 2013 door de minister van Binnenlandse Zaken bekrachtigd. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot

nietigverklaring van die bekrachtigingsbeslissing worden verworpen met, respectievelijk, de arresten nr. 224.172 van 28 juni 2013 en nr. 226.069 van 15 januari 2014.

3.3. Op 5 augustus 2013 wordt de voorlopige schorsing bij ordemaatregel, met inhouding van vijftientig procent van de wedde, verlengd voor de duur van vier maanden. Dit is de thans bestreden beslissing.

3.4. Met een beslissing van 21 mei 2014, door de verwerende partij neergelegd ter terechtzitting op 28 september 2016, beslist de minister van Binnenlandse Zaken “om dit dossier op tuchtrechtelijk gebied te klasseren zonder gevolg”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep ratione temporis

Uiteenzetting van de ambtshalve exceptie

4. In het auditorsverslag wordt ambtshalve het volgende vastgesteld:

“Het beroep lijkt evenwel laattijdig te zijn ingesteld. Immers, verzoeker tekende op dinsdag 6 augustus 2013 voor ontvangst van de bestreden beslissing. Dat betekent dat de beroepstermijn inging op woensdag 7 augustus 2013. Die termijn eindigt 60 dagen later, dit is op zaterdag 5 oktober. Bijgevolg diende het annulatieberoep op maandag 7 oktober 2013 te worden ingesteld. Het verzoekschrift zelf draagt weliswaar de datum van 7 oktober 2013, maar de enveloppe waarmee het verzoekschrift werd verstuurd draagt de poststempel van 8 oktober 2013. Bijgevolg moet worden besloten tot de laattijdigheid van het beroep, tenzij verzoeker vooralsnog met een overtuigende uitleg zou komen.”

5. In de laatste memorie erkent verzoeker bovenstaande vaststellingen, doch hij “is ervan overtuigd dat hij het verzoekschrift wel degelijk op 7 oktober verstuurde”.

Beoordeling

6. Wanneer de ontvankelijkheid van het beroep in vraag wordt gesteld - en zulks des te meer wanneer dit zoals te dezen gebeurt in het beredeneerd verslag dat over de zaak is opgesteld door het daartoe aangestelde lid van het auditoraat - dan moet die partij daarover een standpunt innemen en de nodige verduidelijkingen bijbrengen.

Verzoeker erkent de vaststellingen gedaan door het auditoraat, en beperkt zich inhoudelijk tot het verweer dat hij ervan is overtuigd het verzoekschrift wel degelijk te hebben verstuurd op 7 oktober 2013. Die loutere niet-gestaafde bewering doet geen afbreuk aan de pertinente en juist bevonden vaststellingen in het auditoraatsverslag.

De Raad van State ziet geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en besluit aldus dat het beroep niet tijdig is ingediend.

7. De ambtshalve exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig januari tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques